

Дон
Кихот
Мигел де
Сервантес

Героите

- В романа „Дон Кихот“ има разгърната система от персонажи. Рицарят има племенница, икономка и приятели, които се опитват да го излекуват от лудостта му. В странстванията си той среща различни представители на тогавашното общество – от херцози до престъпници.
- В центъра на изображението на романа обаче е двойката Дон Кихот и Санчо Панса.

Дон Кихот – пародиен образ на рицаря от традиционния роман

Рицарят от традиционния роман:

- млад, красив, юначен, двадесетгодишен
- оръженосецът на рицаря е също така млад и юначен
- дамата на сърцето му е красива сеньора от аристокрацията
- има блестящо въоръжение
- рицарят се бие с многобройни вражески войски и страховотворни чудовища
- отсяда в замъци
- винаги печели

Алдонсо Кехана или Дон Кихот:

петдесетгодишен, мършав идалго, полудял от четене на рицарски романи, въобразил си, че може сам да е рицар

Санчо Панса е нисък, дебел и пресметлив

Алдонса Лоренсо или Дулсинея дел Тобосо е обикновена селянка

въоръжава се с ръждясала ризница, ръждясал меч, забрало от картон и на главата си вместо шлем слага бръснарски леген

Дон Кихот се бие със стадо овце и вятърни мелници...

отсяда в обикновени крайпътни ханове

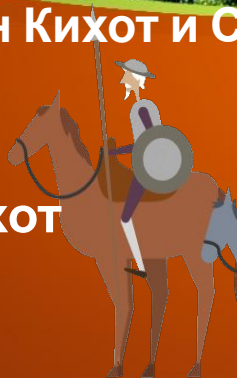
почти винаги губи

Дон Кихот и Санчо Панса – физически и духовно противоположни

Кихот

аб
ършав
тов да понася
есгоди и опасности
абър до
езразсъдство
образован
ет
ДЕАЛИСТ

Санчо Панса

тълен (Панса означава
,търбух“)
страхлив
благоразумен
обича да си хапва и
пийва
цени парите и
материалните блага
МАТЕРИАЛИСТ

- Общуването между двамата се превръща в диалог между идеализма и практицизма, между книжната мъдрост и здравия разум.
- Санчо Панса постепенно започва да изпитва съчувствие, след това уважение, а накрая и истинска обич към господаря си.
- Те са двуединен образ, защото са напълно контрастни помежду си, но едновременно с това – взаимно допълващи се. Санчо е този, който удържа връзката с действителността и безуспешно се опитва да изкара господаря си от неговото въображение и да го върне в нея. Но както и да се опитва да промени нагласата на Дон Кихот, в целия текст на осма глава *той нито веднъж не се смее* на своя обезумял господар.

- От нея става ясно за социалното положение и битя на героя.

- Представени са домът, хората, с които живее, с които занимаията му, вещите, храната.

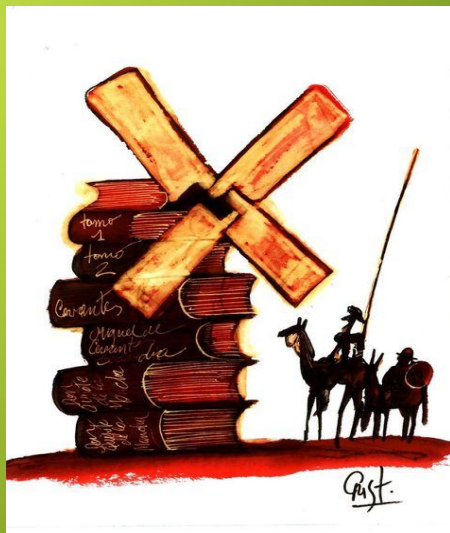
- Светът, който го заобикаля, не е нито величав, нито изключителен.

- Образът на действителността се изгражда от автора по пътя на снизяването т.е. тук липсват идеализирани, възвишени образи и събития, напротив Дон Кихот е заобиколен от негероични и неизискани персонажи – провинциален

- Дон Кихот е част от тази действителност, но всъщност не съвпада с нея. Той вижда света по различен начин заради другия свят - на рицарските романи, от който той не желае да излезе т.е. налице е разминаване между идеал и действителност.

Осма

глава

Представя първите приключения на Дон Кихот в своя втория поход, придружаван от Санчо Панса.

- Приключенията са две – битката с вятърните мелници и след това нападението на монасите и битката с бискаеца.
- Между двата епизода сто първият разгърнат диалог между Дон Кихот и Санчо Панса, в който се сблъскват възвишените, но откъснати от действителността схващания на Дон Кихот и ограничено здравомислие на Санчо

Панса

Епизодът с вятърните мелници

Този епизод е емблематичен за романа и неслучайно изразът „да се бориш с вятърни мелници“ се е превърнал във фразеологизъм (надявам се да помните уроците за фразеологичните словосъчетания).

- Приключението се разгръща чрез схема от четири стъпки и този модел след това ще се повтаря многократно в романа. Кои са те?

1. Дон Кихот вижда нещо - вятърните мелници, които разпознава като великани.

2. Дон Кихот и Санчо Панса спорят какво е това, което виждат.

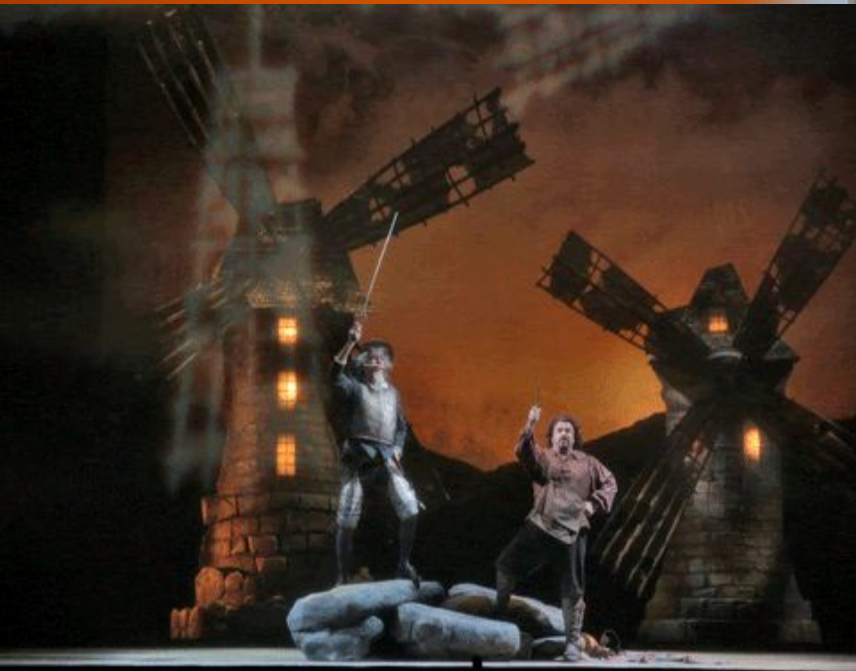
3. Дон Кихот предприема адекватно за него действие, което е неадекватно спрямо действителността.

4. Дон Кихот и Санчо Панса отново обсъждат какво са видели и какво се е случило. Дон Кихот е принуден да приеме фактите, но не признава действията си за грешка.

- Всъщност Дон Кихот не е напълно откъснат от действителността, по-скоро пребивава едновременно в две действителности – реалния свят и света въображението.
- Той е смешен, защото бърка въображаемо с реално, но е носител на мъдрост и доброта, защото носи в себе си рицарската грижа и състрадание към слабите.

Пародийното в „Дон Кихот“

Дон Кихот следва образцовото поведение на рицарите от романите, но обектите върху които прилага този рицарски идеал нямат нищо общо с неговите представи за тях.

- **Предмети**

За разлика от рицарското въоръжение, което е изключително по своето качество и произход, въоръжението на Дон Кихот е вехто и негодно. Много често той самият приспособява за оръжие предмети, които далеч не са внушителни и славни - ръждясала ризница, ръждясал меч, забрало от картон, бръснарски леген.

- **Език**

Романите, които Сервантес пародира, се характеризират с претрупан и изкуствен стил. Самият Дон Кихот се опитва да опише случващото му се на високия стил на рицарските романи.

- На „Дон Кихот“ отдавна не се гледа само като на пародия, а като на история за самотния човек, изправил се срещу реалността и историята, въоръжен само със своя идеал, който му дава сила да се изправи срещу всяко зло.

- Мотивът за лудостта на Дон Кихот не е само средство на пародията, защото ако виждаме само смешното в това, че той променя самоличността си, името и живота си, от ренесансова гледна точка Дон Кихот е точният представител на ренесансовия хуманизъм, защото той прави индивидуален избор да бъде друг и сам да изгради себе си.

- Санчо Панса също е типичен ренесансов герой, който въплъщава друга черта на епохата – жизнелюбието, здравия разум, грижата за себе си, удоволствието и

„Свободата, Санчо, е едно от най-ценните блага, с които небесата даряват хората. С нея не могат да се сравнят нито съкровищата, които крие земята, нито тези, които тай морето. За свободата, както и за честта, може и трябва да се жертва животът и обратно, лишаването от свобода е най-голямото зло, което може да сполети човека.“

Романът „Дон Кихот“

План на урока

1. Героите в романа:
  - а) разгърнатата система от персонажи;
  - б) в центъра на изображението - двойката Дон Кихот и Санчо Панса
2. Дон Кихот – пародиен образ на рицаря от традиционния роман
3. Дон Кихот и Санчо Панса – физически и духовно противоположни
4. Първа глава:
  - а) социално положение и бит на героя;
  - а) образ на действителността – изграден по пътя на снизяване
5. Осма глава:
  - а) представя първите приключения на Дон Кихот от втория похват
  - б) приключенията са две – битката с вятърните мелници и следващото нападение над монасите
6. Епизодът с вятърните мелници. Приключението се разгръща:
  - а) Дон Кихот вижда вятърните мелници, които разпознава като великани
  - б) Дон Кихот и Санчо Панса спорят какво е това, което виждат;
  - в) Дон Кихот предприема адекватно за него действие, което е неадекватно спрямо действителността
  - г) Дон Кихот и Санчо Панса отново обсъждат какво са видели и какво се е случило. Дон Кихот е горд и не приема фактите, но не признава действията си за грешка.
6. Пародийното в романа „Дон Кихот“.
7. Ренесансови идеи в романа на Сервантес.

... придружаван вече от Санчо Панса. ...
... ва нападението над монасите ...
... н Кихот и Санчо Панса.
... ез схема от четири стъпки :

Copyright-Romagos I.M., S.L.

Благодаря за вниманието! Бъдете здрави и свободни!

Домашна работа – стр.214/упр.1, упр.3, упр.5